

فضایل عیادت بیماران از نظر روایات

رسول گرامی اسلام صلی الله علیه و آله و سلم دستور می‌دادند که بیماران را عیادت کنید. و عیادت بیمار را صدقه و برتر از شواب تشییع جنازه می‌دانستند.

امام علی علیه السلام عیادت بیماران را از بهترین کارهای نیک می‌دانستند. و امام صادق علیه السلام می‌فرمودند: از حقوق هر مسلمان بر مسلمان دیگر این است وقتی بیمار شد او را عیادت کند.

لازم به ذکر است رسول گرامی خدا صلی الله علیه آله و سلم در مورد عیادت از همسایگان بیمار و در مورد عیادت مسکینان توجه خاص داشتند و خود نیز همواره از بینوایانی که بیمار می‌شدند عیادت می‌کردند بلکه حتی یک بیمار یهودی را نیز عیادت فرمودند.

آثار دنیوی و اخروی عیادت بیماران

۱. اجر و رحمت الهی و تطهیر باطنی و روحی: زیرا امام صادق(ع) فرمودند: هر کس به دیدار مریضی رود در رحمت خدا وارد می‌شود و وقتی به بالین او برسد در رحمت الهی غوطه می‌خورد و اگر این دیدار را در صباح، انجام دهد هفتاد هزار فرشته در تمام مدت بقیه‌ی روز بر او درود می‌فرستد و اگر در شب به عیادت آن بیمار رفته باشد هفتاد هزار فرشته بر او درود می‌فرستد تا صباح شود و اجر هزار سال عمل صالح که در آن سالیان، یک لحظه معصیت الهی ننموده باشد به او عطا خواهد شد. همچنین امام صادق (ع) فرمودند: هر کس عیادت بیماری را بکند هفتاد هزار فرشته از آسمان ندا می‌دهد که ای فلان! (او را با نام صدا می‌زند) پاک شدی و بهشت گوارایت باد. رسول گرامی خدا (ص) فرمود: برای هر قدمی که بر می‌دارد هفتاد میلیون نیکی نوشته می‌شود

شرطیت این قصد در ترتیب آن ارزش‌ها فرموده‌اند و نیز به ابودر دستور دادند که با انگیزه‌ی خالص و الهی به دیدن بیماران برود. چه بسا ترتیب آثار مذکور در فضیلت عیادت نیز منوط به نوع و مرتبه‌ی انگیزه باشد. مانند انجام عیادت برای وجه الله و صرف رضای الهی؛ همانطور که در روایت است یا برای ثواب آخرت یا خوف از قطع رحم و رفتمن به جهنم در عیادت ارحام که هریک دارای درجه‌ای از اثر و فضیلت هستند

۲. وضو گرفتن قبل از رفتمن

۳. سپاس الهی به جهت عدم ابتلا به آن بیماری؛ همانطور که رسول گرامی خدا (ص) فرمودند: هر کس هنگام دیدن بیماران، خدا را بر این که به آن بیماری مبتلا نشده شکر کند خدای متعال او را از آن بیماری تا همیشه حفظ می‌فرماید. که البته فرمودند این دعا باید طوری باشد که به گوش بیمار نرسد مبادا سبب اندوه او شود.

۴. دعا نمودن برای بیمار: زیرا رسول گرامی خدا (ص) از اهداف دستور خود جهت لزوم عیادت بیماران را دعا نمودن برای بیمار بیان فرمودند. و خود نیز هرگاه بیماری را عیادت می‌کرد دست راست خود را بر گونه‌ی راست یا بر سر بیمار نهاده و برای شفای او دعا می‌کردند.

۵. درخواست دعا از بیمار؛ زیرا امام صادق(ع) فرمودند: دعا بیمار چون دعای فرشتگان است و مستجاب است پس هرگاه آنان را عیادت کردید بخواهید برای شما دعا کنند و فرمودند: هر کس بیماری را صرفاً برای رضای الهی دیدار کند، هر دعایی که بیمار برای او کند مستجاب خواهد شد.

۶. تلاش برای رفع نیازهای او؛ زیرا پیامبر اکرم (ص) فرمودند: هر کس حاجت آسیب‌دیده‌ای را بر عهده گیرد و آن را پی‌گیری کند تا برآورده نماید، خدای متعال برات دوری از جهنم و دوری از نفاق به او خواهد داد و هفتاد حاجت دنیوی او را برآورده فرموده و

و هفتاد میلیون گناه او زدوده می‌شود و هفتاد میلیون درجه بر مقامات او افزوده می‌شود و هفتاد میلیون فرشته در قبر با او همنشینی می‌کنند و برای او استغفار می‌کنند. امام علی (ع) فرمودند: اگر عیادت کننده در راه عیادت بیمار از دنیا برود من بهشت را برای او ضمانت می‌کنم.

۲. بهره بردن از توانش معنوی دعای بیماران؛ همانطور که امام صادق (ع) فرمودند: از بیماران بخواهید دعایتان کنند. زیرا دعايشان چون فرشتگان است و فرمودند: هر کس مریضی را برای خدا عیادت کند آن مریض هرچه از خدا بخواهد برای این فرد مستحاج می‌شود.

۳. رسیدن به شرف ملاقات تجلیات الهی در جوار بیمار: رسول اکرم (ص) در روایتی بسیار عجیب فرمودند: خدای متعال در روز قیامت به بندهای خود خطاب می‌کند که ای فرزند آدم! من بیمار شدم اما تو به عیادت من نیامدی! او می‌گوید خدایا من چگونه به عیادت تو بیایم و حال آن که تو پروردگار تمام آفریده‌هایت هستی و در پاسخ او، خدای متعال می‌فرماید: به یاد داری که بندهام، بیمار شد و تو به عیادت او نرفتی؟ اگر به عیادت او می‌رفتی مرا در کنار او می‌یافتد.

۴. قضای حوائج شخصی: زیرا خدای متعال می‌فرماید: من خود شخصاً به برآوردن حوائج عیادت کننده می‌پردازم البته خداوند حوائج همه‌ی عالم را شخصاً برآورده می‌فرماید و منزه است از یار و شریک داشتن ولی در اینجا نوعی شرافت خاص را برای فرد بیان می‌کند

وظایف و آداب عیادت‌کنندگان

۱. اخلاق نیت: به این معنی که تلاش صورت گیرد تا ملاقات با انگیزه‌ی صرفاً الهی باشد؛ زیرا به طور کلی هیچ عملی نزد خدای متعال بدن قصد قربت ارزش ندارد و در برخی روایات رسول گرامی خدا (ص) و ائمه‌ی هدی (ع) در مورد عیادت نیز تصریح به

عيادت از بيمار

آداب و فضائل عيادت از بيمار
چيست؟

و چه عيادتهايي نهي شده است؟

جهت دسترسی به منابع مطلب به واحد فرهنگی مراجعه فرمایید

واحد فرهنگی
بيمارستان خاتم الانباء (ص)

كه فرد عيادت کننده دست خود را بر روی دست يا پيشانی بيمار بگذارد و از احوال او سوال کند. ارتباط‌شناسان اين شيوه را ارتباط لمسی می‌نامند که از نظر آنان، موثرترین ابزار برای انتقال بسياری از احساسات و عواطف و نشانه‌ی علاقه و پذيرش و بلکه موثر در سلامتی فرد لمس شده است.

۲. اميد دادن به بيمار: پيامبر بزرگوار اسلام (ص) فرمودند: هرگاه به عيادت بيماري رفتيد او را اميد به زندگی و تاخير اجل بدھيد که اين تقدیر الهی را عوض نمی کند اما دل بيمار را خوش می کند. آن بزرگوار خود نيز وقتی بر بيماري وارد می شدند همواره می فرمودند: چيزی نیست؛ انشاء الله سبب تطهير شما است.

۳. گفتگوهای سازنده «توحیدی-اخلاقی-تربيتی» با بيماران: رسول گرامی خدا (ص) در عيادت‌های خود نه فقط تفقد عاطفی از بيماران می‌نمودند بلکه اين فرصت را به زمينه‌ای برای اصلاح و تربیت آنان با القای معارفی در زمينه‌ی فلسفه بيماري، آثار بيماري در تعالي معنوی، نقش بيماري در تطهير انسان از گناهان و ... تبدیل می نمودند.

عيادت‌های غير لازم يا ممنوع

امام صادق (ع) فرمودند: عيادت تا سه روز لازم نیست. رسول گرامی خدا (ص) فرمودند: بيماري‌های «رمد» [نوعی ورم چشم] و «دمل» [نوعی ورم دردناک و برجسته] و «ضرس» [درد دندان] عيادت ندارند. همچنین آن حضرت فرمودند: هرگاه شراب‌خوار بيمار شد به عيادت او نرويد. البته مخفی نیست اين دستور برای اصلاح و تربیت آن فرد و محیط جامعه است نه اين که بدون تعليم و تربیت افراد مجوز چنین برخوردي در اولین مرتبه صادر شود؛ چرا که اين رفتارهای خشك از روح سيره‌ی ان حضرت که حتى به ديدار يهودی هم می‌رفتند به دور است. به همین جهت امام صادق (ع) فرمودند: بيماران غير شيعه را عيادت کنيد. مگر اين که اميدی به اصلاح او نباشد.

همواره در رحمت الهی غوطه خواهد خورد تا آن کار را تمام کند و هر کس در بي حاجت بيماري برود، چون روزی که از مادر متولد شده است از گناهانش پاک خواهد شد گرچه آن حاجت را نتواند برآورده کند و اگر آن بيمار از افراد خانواده‌اش باشد، اجر بيشتری دارد و فرمود: هر کس اندوه و مشکلی از مسلمانی دور کند خدای متعال هفتاد و دو اندوه از اندوه‌های آخرت و هفتاد و دو اندوه از اندوه‌های دنيا را از او دور می‌کند و خود نيز وقتی به ديدار يكی از اصحاب بيمار خود می‌روند و آن فرد تمایل به خوردن نان گندم داشت، دستور دادند کسی نان گندم برای او آورد و به ایشان اطعمه نمودند.

۷. هديه بردن برای بيمار؛ امام صادق (ع) به اصحاب خود دستور دادند در عيادت بيماران میوه یا عطری خوشبو و خلاصه هديه‌ای با خود بيرند که سبب شادي بيمار است.

۸. عيادت متناوب: رسول اكرم (ص) فرمودند: هر روز و مدام به عيادت بيمار نرويد بلکه با رفق و گاهی اوقات به ديدار بيمار برويد مگر اين که بيمار حالش وخيم باشد.

۹. کوتاهی در نگ در کنار بيمار؛ امام صادق (ع) عيادتی که کوتاهتر باشد را دارای اجر برتر می‌دانستند. و امام على فرمودند: مگر اين که بيمار، طالب درنگ باشد و آن را بخواهد.

۱۰. نخوردن چيزی در خانه‌ی بيمار؛ رسول اكرم (ص) فرمودند: اين کار اجر او را از بين می‌برد. البته احتمال دارد اين توصيه به خاطر عدم رحمت برای بيمار در پذيرايی از افراد مختلف و حذف تشریفات اين ملاقات‌ها - که به تضعيف اصل آن و ترك ارتباطاتی از اين دست که مورد تائيد و تاكيد فراوان روح حاکم بر تعاليم قرآنی - روایی است - صورت گرفته باشد؛ بنابراین در صورت فقدان اين مشکل و خصوصاً در خواست بيمار ممکن است اين نهي وجود نداشته باشد .

آداب اخلاقی عيادت از بيماران

۱. تفقد عاطفی از بيمار: از مراتب تكميل عيادت بيمار اين است